

ISPLATA PREKOVREMENOG RADA**Zakon o radu****član 108 stav 1 tačka 3)**

Uvećana zarada

Sentenca:

Kada je tužilja kao radnik tuženika ostvarila radno vreme u dužem trajanju od punog radnog vremena i u tom periodu nije koristila slobodne dane, onda to ne predstavlja rad po osnovu preraspodele radnog vremena, već osnov za ostvarivanje prava na uvećanu zaradu po osnovu prekovremenog rada.

Iz obrazloženja:

"Prema činjeničnom utvrđenju prvostepenog suda, tužilja je bila u radnom odnosu kod tuženika na određeno vreme u periodu od 16.11.2005. godine, zaključno sa 5.5.2008. godine, za koje vreme je pored redovnog radnog vremena ostvarila i prekovremene sate rada u periodu od 1.1.2006. godine do 5.5.2008. godine, koja naknada joj nije plaćena. Veštačenjem od strane veštaka finansijske struke utvrđeno je da je tužilja u periodu od 1.1.2006. do 5.5.2008. godine, ostvarila prekovremene sate i to ukupno 967 časova, od kojih joj je 90 časova plaćeno, a ostalo je neplaćeno 877 časova; da je tužilja iskoristila ukupno 15 sati od slobodnih dana i to u martu mesecu 2007. godine jedan sat a u julu 2007. godine 14 sati, i da razlika neisplaćene zarade po osnovu prekovremenog rada, za ostvarene prekovremene sate u spornom periodu, iznosi 142.023,77 dinara.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno je, i po oceni Apelacionog suda prvostepeni sud zaključio u prvom redu da u konkretnom slučaju tužiljin rad u utuženom periodu ne predstavlja rad po osnovu preraspodele radnog vremena u smislu odredbi čl. 57. do 61. Zakona o radu (dalje: Zakon) pri činjenici da je protivno navedenim zakonskim odredbama ukupno radno vreme tužilje u utuženom periodu u proseku bilo duže od punog radnog vremena, odnosno, da je nedeljno radno vreme tužilje trajalo duže od 60 časova i da tužilja u utuženom periodu nije koristila slobodne dane, a potom da tužilja ima pravo na uvećanu zaradu za prekovremeni rad u utuženom periodu, zbog čega je pravilnom primenom odredbe člana 108. stav 1. tačka 3) Zakona, tužbeni zahtev tužilje usvojio i odlučio kao u izreci."

(Presuda Apelacionog suda u Kragujevcu, Gž. I 127/2010 od 9.2.2010. godine)